

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 23. januar 2013. god.
Br. ref.: RK363/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI90/12

Podnosilac

Ramadan Kastrati

**Ocena ustavnosti naloga SCC-04-0100 Posebne komore Vrhovnog suda Kosova,
od 18. avgusta 2004. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Ramadan Kastrati (pravni zastupnik svog pokojnog oca Q.K.), zastupljen od strane Isaka Islamija, advokata iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva ocenu naloga SCC-04-0100 Posebne komore Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: PKVS), od 18. avgusta 2004. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar podneska je zahtev podnosioca da se zaustavi prodaja poslovnog prostora od strane Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) za koju podnosilac zahteva navodi da je njegovo vlasništvo.
4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava; članu 20. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 36. (3) (h) Poslovnika o radu Ustavnog suda Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred sudom

5. Dana 10. septembra 2012. god. podnosilac zahteva je podneo podnesak Ustavnom sudu Kosova (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 13. septembra 2012. god. Sud je zatražio od podnosioca zahteva da pojasni nekoliko aspekta svog zahteva.
7. Dana 31. oktobra 2012. god. Sud je obavestio podnosioca u vezi sa registracijom zahteva i još jednom zatražio od podnosioca da pojasni svoj zahtev.
8. Dana 2. novembra 2012. god. predsednik je imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i veće za razmatranje u sastavu: Altay Suroy, predsedavajući, Almiro Rodrigues i Arta Rama-Hajrizi.
9. Dana 27. novembra 2012. god. podnosilac zahteva je podneo dodatnu dokumentaciju Sudu.
10. Dana 17. januara 2013. god. Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica kao što je dokazano iz dokumenata dostavljenih od strane podnosioca zahteva

11. Dana 27. juna 1984. god., opština Gnjilane je izdala potvrdu br. 04-431/31 kojom se potvrđuje da je Q.K (pokojni otac podnosioca zahteva), od 1966. god. vlasnik poslovnog prostora koji se nalazi u Gnjilanu.
12. Dana 8. maja 1985. god., Q.K. je zaključio pismeni sporazum o naknadi sa Sekretarijatom za komunalno-stambene i imovinske pravne poslove u Gnjilanu, kojim se taj sekretarijat obavezuje da mu kao protivnaknadu za ekspropisano zemljište i zgrade, da u vlasništvo Q.K. poslovni prostor od 30 kvadratnih metara.
13. Prema gorenavedenom sporazumu, obavezu davanja poslovne prostorije Q. K je trebalo da sprovede Fabrika baterija u Gnjilanu, koja je na ekspropisanom zemljištu izgradila, za svoje lične potrebe, stambene zgrade u koje je takođe uključen i poslovni prostor.
14. Dana 7. marta 1988. god., Q. K je podneo tužbu Opštinskom sudu u Gnjilanu, i tom prilikom zatražio, od gorenavedenog suda, da primora tužene (opštinu Gnjilane i

Fabriku baterija u Gnjilanu), da preda Q. K poslovni prostor, kao što je navedeno u pismenom sporazumu o naknadi od 8. maja 1985. god. Ishod ove tužbe je nepoznat zbog nedostatka dokumentacije i/ili zbog činjenice da su neki dokumenti u ovom zahtevu nečitki.

15. Dana 14. marta 1988. god., Q.K je podneo podnesak Izvršnom veću Skupštine Gnjilane, u kojem je objasnio da je on na drastičan način oštećen od strane Fabrike baterija u Gnjilanu, zato što poslovni prostor koji je njemu dodeljen "nije bio apsolutno pogodan za radnju, već za magacinski prostor".
16. Dana 9. oktobra 2003. god., Opštinski sud u Gnjilanu je odlukom C. br. 529/03 nakon predloga za uvođenje privremene mere od strane tužioca Q.K. (pokojni otac podnosioca zahteva) u odnosu na eksproprijaciju nepokretnosti (poslovni prostor), odlučio: 1) da uvede privremenu meru, i 2) da zabrani tuženima, opštini Gnjilane i Fabrici baterije u Gnjilanu, da prodaju poslovni prostor sa površinom od 40 m² sve dok se definitivno ne reši pitanje vlasništva.
17. Dana 28. juna 2004. god., podnosilac zahteva je podneo tužbu PKVS protiv opštine Gnjilane i Fabrike baterija u Gnjilanu, zahtevajući neuključivanje gorenavedenog poslovnog prostora u prodaju.
18. Dana 18. avgusta 2004. god., PKVS je izdala obavezujući nalog za slučaj SCC 04-0100, u kome navodi:

"Ova tužba zahteva nadoknadu koja proizlazi iz naloga za eksproprijaciju i jedan zahtev za poništavanje istog naloga eksproprijacije ukoliko se zahtev za eksproprijaciju ne odobri. U skladu sa članom 52 i 53. Zakona o eksproprijaciji vezano sa članom 139. Zakona o vanparničnom postupku, ova komora upućuje odluku o količinskom pravu i nadoknadi Opštinskom sudu. Tako da prema članu 17.2 UNMIK –ovog Administrativnog Uputstva 2003/12 ovaj Sud upućuje predmet odgovarajućem lokalnom sudu. U slučaju da se uloži žalba, ista treba da se uloži Posebnoj komori".

„Ovaj nalog je obavezujući za stranke i za sud kojem je upućen predmet”.

19. Dana 28. maja 2012. god., Opštinski sud u Gnjilanu, je nakon tužbe tužioca Q.K. protiv tuženih, opštine Gnjilane i Fabrike baterija u Gnjilanu, za proveru navedene imovine proglasio: (1) sebe nenadležnim da odlučuje u navedenom spornom postupku; i (2) spise predmeta će dostaviti PKVS, kao nadležnom sudu, na dalje procesiranje.
20. Dana 27. avgusta 2012. god., podnosilac zahteva od KAP neuključivanje poslovnog prostora u Grupu privatizacije.
21. Dana 11. septembra 2012. god., podnosilac je podneo podnesak PKVS protiv KAP u vezi sa njegovim zahtevom za neuključivanje poslovnog prostora u Grupu privatizacije.

Navodi podnosioca

22. Podnosilac zahteva navodi da KAP nije razmotrila posedovni list i kopiju plana poslovnog prostora koji je registrovan na ime Q.K (pokojni otac podnosioca zahteva).
23. Podnosilac zahteva navodi da KAP nije razmotrila rešenje PKVS (nalog SCC 04-0100), a ni rešenje Opštinskog suda u Gnjilanu (odluka C. br. 529/03, od 9. oktobra 2003. god.).

24. Podnosilac zahteva navodi da je podneo zahtev Sudu za zaštitu zakonitosti u vezi sa slučajem br. SCC-04-0100 od 28. juna 2004. god., kao i PKVS i KAP u vezi sa zabranom i neuključivanjem poslovnog prostora u Grupu privatizacije.
25. Štaviše, podnosilac zahteva navodi kršenje člana 7. [Vrednosti] Ustava, zato što je PKVS izdala rešenje, a da pritom nije obavestila ni vlasnika, a ni njegovog ovlašćenog zastupnika pismenim putem. Pored toga, podnosilac zahteva smatra navedeno delovanje PKVS za kršenje ljudskih prava i sloboda u vezi sa vladavinom prava.

Ocena prihvatljivosti zahteva

26. Kako bi bio u mogućnosti da reši slučaj podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost predviđene Ustavom, Zakonom i Poslovníkom o radu.
27. Što se tiče zahteva podnosioca, Sud se poziva na pravilo 36. (3) (h) koje glasi:

“Zahtev nije dopustiv za razmatranje u svakom od sledećih slučajeva:

(h) kada zahtev nije ratione temporis u skladu sa Ustavom.”
28. U cilju uspostavljanja vremenske nadležnosti Suda, bitno je da se identifikuje, u svakom konkretnom slučaju, tačno vreme navodnog ometanja. Na ovaj način, Sud mora da uzme u obzir obe činjenice na koje se podnosilac žalio, kao i oblast Ustavnog prava za koje navodi da je prekršeno. (*vidi, mutatis mutandis, Evropski sud za ljudska prava presuda Veća u slučaju Blečić protiv Hrvatske, zahtev br. 59532/0, od 8. marta 2006. god., stav 82*).
29. Sud primećuje da se podnosilac zahteva žali da mu je imovinsko pravo zagarantovano Ustavom Republike Kosovo bilo prekršeno. U tom pogledu, podnosilac zahteva ocenu naloga PKVS br. 04-0100 od 18. avgusta 2004. god.
30. To znači da se navodno uplitanje u pravo podnosioca zagarantovano Ustavom desilo 15. juna 2008. god. i to je dan stupanja na snagu Ustava i od tog dana, Sud ima vremensku nadležnost.
31. Sud je na sličan način odlučio u slučaju KI-100/10 rešenje o neprihvatljivosti, podnosilac zahteva Eduard Thaqi (takođe poznat kao Sokol Thaqi) – ocena ustavnosti odluke Policije Kosova, br. 398-SHPK-2002 od 22. oktobra 2002. god.
32. Iz toga proizilazi da zahtev podnosioca nije “*ratione temporis*“ u skladu sa odredbama Ustava.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, shodno članu 113. stavu 7. Ustava i članu 20. Zakona i u skladu sa pravilom 36. stavom 3. tačkom h Poslovnika o radu, dana 17. januara 2012. god., jednoglasno,

ODLUČIO

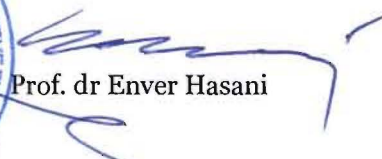
- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani